

FA Zagreb – Markovac
Veteranska skupina
„Ogledalo života“
(folklor Međimurja)
Koreografija: Tanja Maleš Krznar i Gordan Vrankovečki
Glazbena obrada: Zoran Gojmerac
Voditelj: Eduard Ban

Ovo izvješće pišem naknadno i ne pretjerano voljno jer na koncertu odraslog folklornog ansambla održanom 16.06. 2019. u GK Komedita koji sam stručno pratio nastupila je dječja i veteranska skupina Društva. Koliko mi je poznato dječje i veteranske skupine su imale svoje termine za nastupanje pred stručnom komisijom i nije mi jasno kako se to dogodilo da veteranska skupina ovoga Društva ne nastupa kad i svi ostali. Mene nitko pisanim putem od odgovornih nije obavijestio da sam obavezan pisati stručno mišljenje i o nastupu veteranske skupine. No, za dobrobit amaterizma

Estetično, vjerodostojno i pomalo nejasno.

Autorski dvojac Tanja Maleš Krznar i Gordan Vrankovečki donijeli su nešto novo i drugačije na zagrebačku folklornu scenu, vjerodostojno s etnokoreološkog i autorskog aspekta. Koristiti pjesmu i ples za dublji zaron u emocije i dušu narodnog čovjek zahtjevna je i kompleksna zadaća ali ovom prilikom većim dijelom uspješno osmišljena i realizirana. Koreografski je sve to uredno posloženo u prostoru i vremenu, čak i duljina trajanja od 13 minuta nije uspavala. Atmosfera se mijenjala tijekom izvedbe i bila je adekvatna scenskom sadržaju. U plesu ujednačeni i formacijski usklađeni i uigrani. Povremeno su tempa bila predinamična (agresivna) za dob izvođača i obilježja međimurskog plesnog folklor. Nije jasno kada je točka započela, što je vrlo značajno. Da li s postavljanjem zrcala i pojavom muških pjevača ili poslije. Ako je poslije onda je zrcalo trebalo postavljati nakon muške vokalne izvedbe. „13 i 17 minuta na sceni, ogromna je razlika. Uvodničara nisam ništa razumio, a djevojke su pjevale izvrsnim međimurskim dijalektom koji mi nije „domaći“ pa i taj izvor mi nije pomogao za štogod shvatiti. Naslutio sam, nadam se da sam u pravu, kako se radi o komunikaciji jedne „postarije“ ženske osobe sa samom sobom odnosno sa svojom mladosti preko zrcala. Kroz ples i pjesmu nastojali su se prikazati značajni događaji iz života, a poglavito svadba. „Mladenka“ - Alida Bolarić je to sjajno plesno prezentirala, kao da sam u tim trenucima gledao kroz „ogledalo života“ i vidio je kad smo bili suplesači prije jedno 35 godina.

Zrcalo koje je ovom prilikom poslužilo kao medij za plov kroz vrijeme vidio sam dosada u različitim varijantama i kontekstu na sceni primjerice na prošlogodišnjem 5. takmičenju plesnih parova u Ljubljani (<https://youtu.be/ChmoThtldo>). Osobno mislim da za tu potentnu ideju ogledalo nije bilo neophodno i moglo se sve to scenski oblikovati uz jasnu govornu ili vokalnu naraciju. Isto tako vidljiva je namjera bila istaknuti pojedine sličice iz života što je ipak trebalo, bar po meni snažnije i sadržajnije scenski istaknuti i oblikovati. Možda je ipak malo preambiciozno „strpati cijeli život“ u jednu točku od 13 minuta. To bi mogla biti potka za cijeli jedan koncert. Nije u sferi mog promatranja ali moram kazati da je glazbena obrada, sviračka i vokalna izvedba bila sjajna (tu ne uključujem uvodnu mušku pjesmu). Obzirom da je to praižvedbeno djelo i već na prvu mi se dopalo sa ponekim nadopunama i izmjenama moglo bi imati podulji vijek trajanja na folklornoj sceni.